



ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ!

Φίλοι τιές της τάξεως και ήτυχίας μας έχάλασαν πρό μηνός τὸ τυπογραφεῖον ἐν ὧρα, καθ' ἣν ἡμεῖς ἀπουσιάσαμεν αὐτοῦ. Ἐκτοτε τὸ διορθώνομεν καὶ τὸ διορθώνομεν ἀκόμη καὶ διορθωμὸν δὲν ἔχει. Μᾶς τὰ εἶχαν φέροι οἱ θεοήλατοι ὅλα ἄνω κάτω. Φαντασθῆτε τὴν φουρκά μας. Μᾶς ἐπίασαν τὰ δαιμόνια, καὶ ἂν μᾶς ἐπιπτε κανεὶς εἰς τὸ χέρι, χωρὶς ἄλλο θὰ τὸν πνίγαμεν· ἀλλὰ σκεφθέντες ὅτι πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ μᾶς ἐπίασαν ἢ κατάρες τοῦ θεανθρώπου Μακράκη, ἐμαζέψαμεν τὸν θυμὸν μας, καὶ ἠρκέσθημεν νὰ τοὺς στείλωμεν εἰς τὸν ἔξ' ἀπ' ἐδῶ μὲ ἕνα ὑπάγετε ὀπισθὲν μᾶς σατανάδες. Ἐν τούτοις σήμερον κατορθώσαντες νὰ συμμαζεύσωμεν τὰ διασκορπισθέντα καὶ νὰ προμηθευθῶμεν νέον πιεστήριον, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ἐκδοσὶν τῶν φύλλων μας, ἔχοντες πλήρη πεποίθησιν, ὅτι ἐν τῇ γενναιοφροσύνῃ σας, φίλοι Συνδρομηταί, θέλετε παρίδει τὴν μικρὰν διακοπήν, ἣτις ἄλλως τὸσαύτην ἐπέφερον ἡμῖν ζημίαν ἀνεπανόρθωτον. Πλὴν τούτου, ἂν νομίζετε ὅτι πλησίον εἰς ἡμᾶς ἐπάθατε καὶ αἰεὶ ἐκ τῆς καθυστέρησεως τῶν φύλλων μικρὰν τιτὰ ζημίαν, ταύτην τὴν διορθώνομεν ὅταν θὰ πληρώσητε τὰς συνδρομάς σας. Εἴμεθα, βλέπετε, καὶ δίκαιοι καὶ οὐμυθιστικοί.

Λοιπὸν. Μᾶς συγχωρεῖτε καὶ σᾶς συγχωροῦμεν καὶ σᾶς ὑποσχομέθα τοῦ λοιποῦ νὰ βελτιώσωμεν κατὰ πολὺ τὰ φύλλα μας, καὶ νὰ διπλασιάσωμεν μάλιστα αὐτὰ ἅμα πάρωμεν τὴν εὐλογημένην Ἡπειροθεσσαλίαν. Τί ἄλλο θέλετε; Δὲν εἴσατε εὐχαριστήμενοι;

Τελευτῶντες εὐχόμεθα εἰς ὅσους ἐξ ὑμῶν ἀνεδείχθησαν κατὰ τὰς δημαρχικὰς ἐκλογὰς νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι πᾶν καταθύμιον, εἰς ὅσους δὲ ἐφαγὰν τὸν τενικὲ, ὅπως ἡμεῖς, περαστικά. Ἀλλάχ κερῆμ.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ

ὅτι τὰ πράγματά μας θὰ πηγαίνουν πολὺ καλὰ, ἀφοῦ τὸ ρίψαμε εἰς τὰς περιοδείας.

Ὅταν τις πλέον δὲν ἔχει τί νὰ κάμη, γίνεται περιηγήτης, ἀπλῶς διὰ νὰ σκοτώνη τὸν καιρὸν του.

Καὶ πράγματι, ὅλα τὰ ἔχομεν καὶ δὲν μᾶς λείπει τίποτε, ἐκτὸς τῆς Ἡπειρο-Θεσσαλίας καὶ ὀλίγου μυαλοῦ.

Μὲ τὰ βόδια καὶ τὰ λούλουδα τοῦ Μαίλου ἤρχισαν ν' ἀνοίγουν καὶ ν' ἀνοῦν καὶ ὅλα τὰ πράγματά μας.

Ὁ παρὰς ὅπου μᾶς ἔλειπε μόνον, μᾶς ἤλθε καὶ αὐτός.

Εἰς τὸ ταμεῖόν μας δὲν χορεύουν πλέον οἱ κλασικοὶ ποντικοί.

Τὸν πάτον τοῦ βαρύνου νὰ τρία ὀλόκληρα ἑκατομμύρια, εἰς χρυσὸν ἀπαστράπτοντα.

Εἶνε δὲ ταῦτα ἡ πρώτη δόσις τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων.

Στ' ἄρματα κηνηναριό.

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, πρὸς τοὺς ἄλλοις ἀπεχομίσατο καὶ καλὰς ἐκ τῆς περιοδείας του ἐντυπώσεις.

Περὶ τοῦ κ. Αὔγερινου οὐδεὶς λόγος, διότι ἐνονοεῖται οἰκοθεν, ἵτι εἶνε κατευχαριστημένος ἐκ τῆς ὑποδοχῆς τῶν τε διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν.

Ὅσον διὰ τὸν κ. Σχάλιστήρη, οὗτος ἐνθουσιᾷ, διότι ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ τόσα ἔργα τῶν χειρῶν του, — τὰς ἐπὶ ἁρχικὰς ὁδοὺς — ἐν τῷ τέρματι τῆς συντελείας τῶν.

Καλὰ πᾶμι λοιπὸν, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ φίλου κ. πρωθυπουργοῦ.

Τὸ μεθοριακὸν ζήτημά μας ἔκαμεν ἐν ἔτι βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός καὶ δύο πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἐὰν ὀπισθοδρομήσῃ ὀλίγον ἀκόμη, θὰ πάρῃ τότε φόρα καὶ μὲν πῆδημα θὰ ὑπερβῇ πάντα τὰ προσκόμματα.

Ἐρρέθη ὅτι τὸ ζήτημά μας θ' ἀποτελειώσων οἱ ἐν Κ) πόλει πρεσβευταί.

Ἄν τοῦτο γῆν, ὃ μὴ γένοιτο, ντὰ κάπο, ἀρχόμεθα πάλιν ὑπὸ τὴν ἀρχήν.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε κακὸν ἂν ἀληθεύῃ τὸ ρηθὲν, δευτέραι σιέψεις σοφώτεραι.

Ἄλλ' ἐπισκίπησωμεν ἐν πρὸς ἐν ὅλα τὰ καλὰ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι καλὰ πᾶμε.

Πρῶτον καὶ κύριον ἐξέλειψε τὸ αἷτιον καὶ δὲν ἐπίφωνοῦμεν πλέον τὸ δεῖ δὴ χρημάτων.

Διότι τὸ ὑπερσυμπληρωθὲν δανειὸν μας ἐκ μόνων τῶν ἐν Παρισίοις ἐγγραφῶν, κατὰ τὸ ἄγγελμα τοῦ Χαβᾶ, εὐρέθη αἰφνης ἀσυμπλήρωτον.

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ ἀνωρθώθῃ ἡ ἐξωτερικὴ πίσις μας. Ἐνα καλόν.

Ἄλλο καὶ δεύτερον. Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ μας ἀποπερατώθησαν ἀναιμωτεῖ.

Εἶν' ἀληθὲς ὅτι ἡ κυβερνήσις ἔχασε τοὺς πλεῖ-

στους τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει νὰ κάμη.

Ὁ κόμπος ἔγκειται εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς. Ἐν ταύταις νίκα.

Τὸ κέρδος εἶνε, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἀνεπηρεάστως, διότι ἂν ἄλλως ἐγένετο, ὁ κ. Σουτσοῦς τοῦλάχιστον δὲν θὰ ἦτο δὴ ἀρχος Ἀθηναίων.

Αἶνος λοιπὸν προσήκει καὶ ἀρμόζει τῇ κυβερνήσει.

Τρίτον. Ἀνεξρῦεται ἢ μᾶλλον καθιδρύεται ὁ ναύσταθμός μας. Γάλλοι ναυτικοὶ θὰ πῆξωσιν αὐτὸν εἰς τὴν Σαλαμίνα καὶ ἀφιερῶσωσιν εἰς τὴν χάριν τῆς Φανερωμένης.

Αὕτη θὰ τὸν στεγάσῃ ἐκ τῶν μύδρων τῶν πονηρῶν τῇ ἀρωγῇ τῶν Κρούπ καὶ Ἀμστρογκ.

Τὸ καλὸν τοῦτο κλειζεῖ ὄντως τὸν καλὸν Μπούμπουλην μας.

Τέταρτον. Δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ μολύνη τὰ ὕδατά μας πλέον ἢ τρῶπις ἢ ἐναγῆς τοῦ Χοβάρτ, οὐδὲ τὸν πανηκὸν θὰ ἐνσπεῖρη πλέον εἰς τοὺς κόκκους τῆς ἱστορικῆς ἐθνοφυλακῆς μας.

Τὰ θωρηκτὰ Ὀλγα, Γεώργιος, Μιαούλης, τὰ ξύλινα Ἑλλάς, Μεσολόγγιον, Ἀθηνα, Βουβουλίνα, Βελισσάριος, αἱ τρεῖς παραγγελθεῖσαι θωρηκτὰ κανονιοφόροι καὶ τροπιλλοφόροι θὰ προσπίψουσιν τοῦ λοιποῦ ἡμᾶς ἐκ πάσης βολῆς τουρκικοῦ πυροβόλου.

Κατὰ θάλασσαν οὕτω θὰ τεντώσωμεν ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἀρίδα μας.

Ἄλλο καλὸν καὶ πέμπτον. Ἐκ τῆς ἐλληνοπρεποῦς συμπεριφορᾶς τῆς κυβερνήσεώς μας ἀνεθάρρησεν ὁ Ἑλληνισμὸς, ὥστε καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἰωαννίνοις διαδηλώσεις ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς Τούρκοι συνετάχθησαν τῇ Ἑλλάδι καὶ μονοῦ Ἑλληνας ἑαυτοὺς εὐθαρσῶς ἀνεκήρυξαν.

Ἐκτον. Τὸ φάσμα τοῦ Ἀλβανισμοῦ ἐξηφανίσθη ὅπως μὲ ἕνα μόνον φυλλάδιον τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐπιτροπῆς μας, ἣτις, ἂν μὴ ταχέως τῆς ἐξέλειπον τὰ ἐφόδια, οὐ μόνον εἰς Παρισίους, ἀλλὰ καὶ μέχρι Πεκίνου θὰ ἐπήγαγεν ὅπως τὰ δίκαιά μας διατυμπανίσῃ.

Ἐβδομον. Μεθ' ὅλα τὰ ἀναγραφέντα καλὰ τελευταῖον ἐπῆλθε καὶ τοῦτο, ἀπασαί αἱ δυνάμεις ἀνέλαβον ἐρωμένως τὴν ὑποστήριξιν τῶν δικαίων μας, τὸσαύτη δὲ ἐπικρατεῖ ὁμοφωνία καὶ ζήλος πρὸς εὐτυχὴ λύσιν τοῦ μεθοριακοῦ μας ζητήματος, ὥστε ἀγωνιζόμεναι πρὸς ἀλλήλας αἱ δυνάμεις ποῖα νὰ ὑπερβῇ τὴν ἄλλην κατὰ τὸν φιλελ-

λημισμόν, διαφωνοῦσι καὶ πρὸς τὸ ὄλον καὶ πρὸς τὰ μέρη κατὰ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῶν διαπραγματεύσεων.

Ταῦτα δὲ πάντα συνέβησαν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἐτύγγανε περιδιαβάων πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀρχαιολογῶν πρὸς κλέος τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν.

Ἄν Θεοῦ θέλοντος ὁ κ. πρωθυπουργὸς τελείῃ μίαν ἐτι περιοδεῖαν, οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι τὰ καλά θὰ μᾶς κατακλύσωσιν ὡς κέρα Ἀμαλθείας, ὁ δὲ ἐλληλικὸς λαὸς μίαν θ' ἀνέπεμπε φωνὴν εὐχῆς ἐκ μέσης καρδίας ἡγουμένου τοῦ κ. Τριχοῦρη:

Εἶθε νὰ ἀπουσίαζε πάντοτε ὁ κ. πρωθυπουργός!

Ἄλλα κοράκων λόγους Θεὸς ἀκούει;

ΝΕΑ.

Ἡ πληθυσμὸς τῆς Ἀθήνας ἀνέβη εἰς 65 μόνον χιλιάδας, ἐνθ' ὅταν ἔγειναν ἡ δολοφονία τὸν ἐβραζιλιανὸν εἰς 88. Γένοιτο καταμέτρηση ἕκαστοι ὁ Μανσώλης. Ὁ Λύκος νὰ τὸν γάγγ' τὸν μετρήσῃ.

Ἀπὸ τὰς 120 χιλ. μεταχῆς τοῦ δανείου τῶν 60 ἐκατομμυρίων ἐκαλύφθησαν μόνον ἡ 76 χιλιάδες. Ὁ ἄχαδᾶς ὅμως μὲ τὸν χαβὰ του μᾶς ἐψάλλε ὅτι εἶχαν ἀγορασθῆ ὅλας εἰς τοὺς Παρισίους μόνον. Ὁ ψευτο-Συγγρῶς τὰ φτιάει ὅλα.

Ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησεν εἰς Ὀλυμπίαν διὰ νὰ ἰδῇ τὰς ἀνακαλυφθείσας ἀρχαιοτάτητας. Ἀπὸ ὅπου καὶ ἂν ἐπέρατε ὁ λαὸς τὸν ἐξεκοῦφραν μὲ τὰ ζήτω.

Ἡ κυβερνήσις μας παρεάλασε τὰς δυνάμεις νὰ μὴ γίνονιν ἢ διαπραγματεύσεις ἐπὶ Κωνσταντινουπόλει, διότι δὲν εἶνε παράξενον, καθὼς εἰς τὴν Πρεσβεία ἐβαλεν ὁ Μουχτάρ τὸς Ἀλβανούς καὶ ἕκαστον διεδιηλώσας, νὰ βάλῃ ἐκεῖ ὁ Καραθεοδωρῆς τοὺς σφετμάδες νὰ ψαλλιδίσουν τοὺς ἐπιτρόπους μας. φρόνημα ἐσκέρθη.

Ἀκόμη ἡ κυβερνήσις μας ἐπανεώρησεν εἰς τὰς δυνάμεις, ὅτι κατ' οὐδέναν τρόπο δὲν ἐννοεῖ νὰ ζαναγίσῃ μὲ τὴν Τουρκία τὰς διαπραγματεύσεις, πῶν αὐτὴ ὑποσχεθῆ ὅτι δέγεται νὰ γυραγοῦν τὰ σύννομα καθὼς λέγει ἡ συν-Ὀθίαν. Ἀυτὰς ἡ παρατηρήσεις τῆς κυβερνήσεως μας ἐπὶ ἔργον τὰ σχέδια τῶν Ἑυρωπαίων ἀνα κάτω.

Ἡ «Βουβουλίνα» καθαρίζεται εἰς τὸν νεοσταθμὸν τῆς Ὀδουσοῦ. Ἀυτὰ τὰ πλοῖα μας ὅλο ἕνα καθαρίζονται καὶ καθαρισμὸν δὲν ἔχουν.

Τὸ ΔΑΝΕΙΟΝ

Τελείωσε τὸ δάνειον
Χωρὶς ἀνεμοζάλη,
Καὶ ἐτελείωσε καλά...
Λοιπὸν τραλάλα, λάλα, λά,
Φωνάζετε καὶ πάλι.

Ποῖος ἐπίστευε κ' αὐτὸ
Τὸ ἀγαθὸ ἀκόμα
Πῶς θάρρη γρήγορα σ' ἐμᾶς;
Καὶ τί καλὸ! τί λουκουμάς
Γιὰ τ' ἀνοικτὸ μας στόμα!

Αὐτὸ στὰς εὐτυχίας μας
Εἶν' εὐτυχία νέα,
Καὶ εὐτυχία περισσή,
Θεῖα, ἀνέλπιστη, χροσῆ,
Λαμπρά, ἀβυσσα λέα.

Ἐνθ' εἰσεύρου πῶς συχὰ
Κανόνι τοὺς βαροῦμε,
Αὐτοὶ μὲ χέρι φιλικὸ
Μᾶς δίδουν νέα δανεικά,
Γιὰ νὰ μὴ δυστυχοῦμε.

Ζήτω ὁ πόλεμος. Στρατοπέδον ἀνάγνωσμα. Εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, δηλαδὴ εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, εἰς τὴν Λαπεροῦν τοῦ Βάλτου διατάχθη νὰ σχηματισθῇ ἕνα μαγζλο στρατοπέδον ἀπὸ δώδεκα τάγματα πεζικοῦ, δύο εὐζώνων, ἕνα μηχανικοῦ, δύο ἱλας ἱππικοῦ καὶ τέσσαρες πυροβολαρχίας. Λοιπὸν...

Κάπου στὸν Βάλτου τὰ χωριὰ φάτε καὶ πύτες, βρε παιδιὰ, καὶ στὰ Γιάννενα ἐβλάτε καὶ τοὺς Ἀλβανούς κτυπᾶτε καὶ πᾶσι λένοντα.

Βρισκόμεθα καὶ δὲν ἐθαβιοῦται ὅτι τρία ἐδαλογικὰ τμήματα τῶν Ἀθηνῶν ἀκυρόνεται καὶ δὲν ἐπικυρόνεται. Ἀλλὰ αὐτὸ γίνεται μόνον διὰ τοὺς πατέρας καὶ συμβούλους. Κακὸ πῶν τῶν; εὐρῆκα, ἂν τοῦτο βγῇ ἀλλοθι.

Γ. Γ. Κατὰ δυστυχίαν δὲν εὐχῆται ἀλήθεια καὶ τοι-ουτοτρόπως ἔχσαν ὅσα εἶχαν νὰ φῶν καὶ νὰ πῶν με-ρικοὶ Βερούτιωνοί.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΑΓΓΛΙΑ.

Ἡ ἀντιπολιτεύσις εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐκατηγόρησε τὴν κυβερνήσιν τοῦ Ἑβερκίου Βικονσφίλδ, ὅτι παρέβη τὰ δικαιοῦματα τῆς βασιλείας. Μ' ἄλλο λόγιον ὑπέβαλε κληρονομίαν. Ἡ σκέψις δὲ αὐτοῦ θὰ γίνῃ ἐντὸς ὀλίγου. Λόγιον στὸν ἀέρα.

ΑἴΤΣΙΑ.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημά μας αὐτὴ λέγει ὅτι, ὅτι κἀνὼν οἱ ἄλλοι κάμει καὶ αὐτὴ δὲν ἔρῃ. Μὰ καλὰ καὶ κακὰ τὰ δέχεται ὅλα. Ἡ καλοσύνη τῆς.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ φίλος μας Βαδδιδιγκτον κινδυνεύει νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον. Ἄν πῶν θὰ ἔλθῃ ὁ Γαμβέτας καὶ τότε γὰρ ἔσκησιν πῶν μὲς πλῆκωσι. Ἐτοὶ λέγει καὶ ἡ «Ὀρνα».

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ὁ Βισμάρκ λέγει τὸν πρόπερὴ ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου νὰ ἐφαρμοσθῇ ὅλη καὶ καθ' ὅλα μὲ τὸ νῦν καὶ μὲ τὸ σίγημα. Λέγει μὲν αὐτὰ, ἀλλὰ δὲν φαίνεται καὶ τίποτα νὰ ἐνεργῇ.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ἡ κυρία Ἰταλία ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς καίγῃ βόλο. Ἐνθ' ἐνεργεῖ ἀτιμίας εἰς τὴν Ἡπειροῦ περὶ τῶν Ἀλβανῶν, σ' ἐμᾶς κάμει τὸν φίλον, καὶ ὅτι ἔχει μόνον τὸ καλὸ μας ἀγαπᾷ καὶ θέλει, ἐνθ' ἡμεῖς ὅλο βλέπομε ὅτι καλὰ καὶ σώνει θέλει μόνον τὸ κακὸ μας.

ΡΩΣΣΙΑ.

Τώρα πῶν ἐπῆγε ἡ βασιλεύσα; ἐκεῖ χωρὶς ἄλλο

θὰ τὰ βολέβῃ ὅλα, καὶ ἡ συμπεθέρα μας ἐντὸς ὀλίγου θὰ μᾶς ἀγκαλιῇ πάλι μ' ὅλη τὴν μητρικὴν ἀγάπην. Ἄς κυτᾶζωμε μόνον εἰς αὐτὸ τὸ σφρητογαγγάλιασμα τῆς νῆ μᾶς πνίξῃ.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ἡ φίλη γειτονισιά μας ὀλογοῖ καὶ λέγει ὅτι εἶνε ἔτοιμη νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸ θέλημα τῶν δυνάμεων ὡς πρὸς τὸ ζήτημά μας. Ἄς ἐτοιμασοῦμε λοιπὸν διὰ κλινοῦρους Ἰσραδῆδες.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ.

Κάθε γυρόν καὶ καλλιτέρα, ἀλλ' ἡ ἐφετερινὴ Πρωτομαγία ἦτο καλλιτέρα ἀπὸ τὴν περσινὴν.

Ἡέρου ἐνεκα τοῦ πολέμου δὲν εἶχαμε οὔτε τσί-ρους.

Ἡέρου ἐνεκα τῶν πετωμάτων δὲν εἶχαμε οὔτε ὄρεξι νὰ πιάσῃμε τὸν Μισί.

Ἡέρου ἦτο καὶ κακὸς καιρὸς.

Ἐρέτος τὰ κρουκία καὶ τὰ μαρούλια ἦσαν μπό-λικά.

Καὶ τὸ κρασί σαράντα ἡ δικά.

Ὅλοι οἱ ἐξωκίκοι κῆποι ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ κό-σμο.

Τὰ γοιθούρια ἐμπρὸς σὲ τὸσους ἀνθρώπους; εἶ-χαν φύγει καὶ ἀπὸ τὰ γραζιῖτα των.

Ἡ γυναῖκες μας καὶ τὰ κορίτσα μας εἶχαν πᾶ-ρει μπουγίτο φουβερό.

Ὡς καὶ αὐτὴ ἡ σκόνη εἶχε περιορισθῇ φοβου-μένη τὸν νέον δημαρχό μας.

Οἱ ταμπουράδες καὶ οἱ ζουριάδες ἐπῆραν καὶ ἐδῶσαν.

Κάπου κάπου ἔγειναν καὶ μερικὰ στραπατσά, αἶμα ὄμως δὲν ἔτρεξε οὔτε σταγιά.

Ὅλα ἔγειναν μὲ ἥσυχία.

Τὰ λουλούδια ἦσαν μπόλικά.

Ἐστεφανώθησαν δὲ τὸσοι πολλοὶ μὲ αὐτὰ, ὥσ-τε οὔτε αὐτὰ τὰ γεροντοκορίτσα δὲν ἔμειναν πα-ραπονεμένα.

Κάθε μία εἶχε στὸ κεφάλι τῆς καὶ ἕνα λουλου-δάκι.

Κάθε κουμπότροπα εἶχε μεταβληθῇ εἰς ἀνο-δογεῖο.

Ὅσοι ἦσαν στὸ κέφι, ὅπου εὐρίσκον τρύπα ἐπὶ τοῦ φορέματός των ἔχονα, καὶ ἀπὸ ἕνα λου-λουδί.

Ὅλων ἡ καρδιά εἶχε γείνει περιβόλι.

Παντοῦ γὰρ καὶ τραγοῦδα.

Κἀνένα παράπονον δὲν ἤκούσθη.

Ἐκάστος κῆπος ἦτο σωστός παράδεισος, εἰς

τὸν ὅποιον ἐσυγχωρεῖτο καὶ αὐτὸς ὁ ἀπηγορευ-μένος καρπός.

Ἡ Πρωτομαγία διὰ τοὺς Ἀθηναίους εἶνε ἡ ἀ-θωωτέρα καὶ ἀισκεδαστικώτερα ἡμέρα.

Δὲν μοιάζει τὴν ψυχρὰ λαμπρά, οὔτε τὴν πρω-τοχρονία τὴν χαρτοπαίαιτρα, οὔτε τὰς μασκαρέ-νους ἀποκρῶν.

Τὸ πρῶν εἰαυρίζεν ὅλη ἡ πόλις βόδα καὶ τριαν-τάφυλλα.

Ὡς καὶ αὐτὰ τὰ γοιθούρια ἐγκάμει μὲ μελω-δεῖαν.

Τὴν νύκτα ἡ βρετίνες κατεφώτιζον ὅλας τὰς ἐξῆρας.

Αἱ ὑπηρετρία ἀνέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν των. Τέλος κατὰ τὴν ἡμέραν ἔκεινθ' κανεῖς δὲν ἔ-μεινε παραπονεμένος.

Μικροὶ μεγάλοι καθ' ἕνας ἐκρατοῦσε τὸ Μάϊ του καὶ ἔλεγε τοῦ ἄλλου «Καὶ τοῦ χρόνου».

Αἰ Β Δ Ε Λ Λ Α ἰ.

Ἡ «Ἐφημερίς» ἀνεκάλυψεν εἰς τὰ γλυκὰ νερά τοῦ ταμεῖου δύο τρεῖς βδέλλαις, τὸν φιλόπατρι «Γηλέγραφον» καὶ τὸν πλεον πατριώτη «Νεολόγο» τῆς Πόλις.

Κάθε ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶχε βουρξίσει πέντε χι-λιάρδας δραχμᾶς ἀπὸ τὸ πτωχὸ ταμεῖον.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴ καὶ ἡ «Ἐφημερίς» καὶ ὁ «Γηλέγραφος» καὶ ὁ «Νεολόγος» ἐπῆραν νὰ σκάσουν.

Ἀπὸ τὸ πτωμά τῆς δὲ ἡ «Ἐφημερίς» ἐρωτᾷ τὸν «Γηλέγραφον», ἂν θὰ ἐξακολουθῆσθῃ καὶ ὅταν Θεοῦ θέλοντος, καμμεῖα φορὰ παραιτηθῇ τὸ ὑπουρ-γεῖον, νὰ ἐκδιδοταί;

Εἰς αὐτὴ τὴν ἐρώτησιν ὁ «Γηλέγραφος» δὲν κα-τεδέχθη ν' ἀπαντήσῃ, φαίνεται ὅμως, ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα καὶ ἀπὸ τὸν θουβαμὸ του, ὅτι πολὺ τὸν ἐξεμᾶτισε ἡ ἐρώτησις αὐτὴ.

Ἐν τούτοις ἔγει μίαν ἐλλείδα ὁ «Γηλέγραφος» καὶ ἂν πῶσιν ποτὲ τὸ ὑπουργεῖον, τὴν Δημαρχία.

Εἰς αὐτὴν κρέμονται ὅλοι οἱ προσφῆτες τοῦ «Γη-λεγράφου».

Τί φρονεῖ ἡ «Ἐφημερίς»;

ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΤΟΥ ΚΟΡΑΝΙΟΥ.

Ἐκτυποῦν τὸ παρ' ἡμῶν μεταγλωττισθὲν ἐν τῇ ἐλ-ληνικῇ ΚΟΡΑΝΙΟΝ, εὐρίσκειται καὶ πωλεῖται τοῦτο ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖ ὁ Φοῖνιξ τοῦ κ. Π. Σαράν-τη, ἀντὶ φράγκων 6 διὰ τοὺς συνδρομητὰς, καὶ φράγ-κων 10 διὰ τοὺς μὴ.

Διὰ τὸν ἀγγελοῦν τὸ ἀντίτιμον ἐκάστου σώματος ὠ-ρίσθη εἰς φρ. 5 διὰ τοὺς συνδρομητὰς, ἀλλὰ, παρὰ τοὺς ἡμετέρους ὀλογογισμούς, ὅτι ἤθελον ἀπαρτίσει ἡ βίβλος μόνον 36 τυπογραφικὰ φύλλα, ἐξευπηθῆ αὐτὴ εἰς 43. Ἐπομένως ἐδέσσε νὰ προσθέσωμεν εἰς τὸ ἀντίτιμον 1 φράγκον, ὅπως καλυφθῶσιν αἱ ἀπαῖνα τῆς ἐκτυπώσεως. Ἀλεξάνδρεια τῇ 18) 30 Μαρτίου 1879.

Γ. Γ. ΠΕΝΤΑΚΤΗΣ.

Τὸ Κοράνιον εὐρίσκειται ἐν τῷ γραφεῖο μας καὶ παρακαλοῦμαι ὅσοι ἐνεργήσαν συνδρομηταὶ νὰ προσ-έλθωσι καὶ παραλάβωσι ταῦτα.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπολύτως οὐδὲν δημοσιεύεται ἐκ τοῦ κιβωτίου ἢ μὴ φέρῃ καὶ τὸ ἐρόδιον τῶν 35 λεπτῶν.

Κῆρ Ἀριστοφάνη!

Ὁ μπαρμυ-Σπύρος Μουγκᾶσις τὸ ἐξανταχρονίτικον παιδί πᾶσι νὰ ζουραθῇ μὲ μίαν γρηῃ χίρα 65 χρόνων, καὶ κάθε μὲξ ζεκουρνεῖ ὅλη τὴν γειτονιά καὶ γίνεται βεζιλίς μέσα στὰ Ἀνδριμῆσια, τραγοῦδον μὲ τὸ λυρὶ του κάθε βράδου ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον τῆς γερο-ζεκουτιέρας του τὸ εἶπῃ τραγοῦδί του.

Σὰν τὸ ποντικὶ ἐτροπούσεα καὶ δὲν βγαίνειν σὸ δόμα,

Μαρία Ἀνδριμῆσις μὲ τυρναῖς ἀκόμα. Γιὰ βάλει γνοῦν νερὸ ζεκουρνεμένον μὴ σοῦ τῆς βρέ-ξουν καμμίαν βραδύ.

Ζιζά ν. ν.

Τί γίνεται, ἀδελφὲ Μαρκίτις, κόμς στάτε, κλέος τὸν ἀδελφόν τὸν Πιτσουρίν. — Μπίνε οὐρρ. Γιὰ γρηῃ σὰς λεβέντες. Ἄιντε, καμμένε Στάλιν. — Βεῖ καλὸς τὸν Κο-σῆ τὸν Πάνο, κόμς σιαῖμο, ἰσπέτο παγοῦρα σῖατα λο-βίκο νῶξε ἀσπέτο μουγκᾶστρια. — Καλὰ λέε, καμμένε Στάλιν, ἀλλὰ περσοῦρα ταχίμο πέντζια λευόστορο κα-ροῖζα μπαρμυ-Σπύρο νοῦλτοσ ἐσφοῖολα πέρ... Πῶς τὸ λέε καὶ σοῦ λόγου σου μπαρμυ-Σπύρο. — Γιὰ κάμμετ' ἐμυ-τῇ χῆρ' νὰ μὲ ξεροπρωῖατε πῶν ἔχομε ἀλλολογογραφίαις διαόλου λιμοκοντόρη, ἐδῶ πῶν σοῦ μαζορτικατε. Γιὰ κοιτᾶτε καλά, λέω γῶ.

Πειροκισμός.

ΔΑΔΙΑΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Ναύπλιον 28 Ἀπριλίου 1879.

Κύριε Ἀριστοφάνη!

Ἐντυθὲν τί νὰ σοὶ γράψω ἄλλο παρὰ κουμμάτι; ὁ Γ. Δημητριάδης ὁ Κορκοβύλας ἡ βούρτσᾶ, ὁ κλεινὸς τοῦ 1862 ἐπαναστάτης, ἐπισημοῦνῆσεν τοῦ ἐπὶ τρεῖς τετα-ετίας δημαρχοῦ Ε. Κοτσονοπούλου, τὸν ἔδοικον ἠπάτισεν τοῦ ἔρασοῦ ἠυροῦτόπομενονοικιατικῆς κληρονομίας Βλα-χῆς καὶ οἱ δουροῦλῃται κάτοικοι τῶν πέριξ τοῦ Ναυ-πλίου χωρίων ἄλλὰ καὶ αἱ κομμάτῃραι τοῦ Κορκοβύλα-δεν ἴσαν πρῶτον, ὡς λ. γ. ὁ χωρὶς ψῆρον μπαρμυζέβας, ὁ ἀγίος Προκοπίος Παπαμυτισοπούλου, ὁ ἐστράτελος καὶ εὐσεμὸς Ζαχαράκης, ὁ οφθαλμῶς Κων. Πικητίας, ὁ εὐγε-νὴς Παλαβιτινῆς καὶ ὁ δημοτικὸς μας εὐσεμὸς Κων. ὁ Χρυσικός μὲ τὸ κυριακίτικον ψῆλο καπέλο καὶ τὸ μα-κρὸν μουστάκι ἐν τούτοις πλὴν τῶν δῶδε κομμάτων ὑπῆρ-ξον ἐρέτος καὶ τρίτον τοῦ γνοστοῦ ζαχαροπλάστη Λ. Ἰατροῦ, τοῦ ὁποῖου τὰ μυαλὰ ἔργον μὲ τὸ παλαιὸν καφέ σάνταν καὶ δὲν ἐπῆλθον πλέον ἐν ἡ καὶ ὁ Κόκ-κινος ἔργον ἀπὸ ἐδῶ σκληρίερα, ἀλλ' ἐπανεῖθε μὲ ψῆλο καπέλο ἀπὸ τὸ μόντ Πιπέ διδάκτωρ τοῦ κλέ γρέ. Ὁ-ποῖος ὄλησπε ὁ μὲν κύρ Ἰσχυρῆς θὰ ζεπληρώσῃ τόσα τῆς λεμονάδες πῶν πίνει τὸ κίωμα του ἀπὸ τὸ 62, ὁ δὲ Ἄλέος Ἀντωνόπουλος καὶ ἡ κυρὴ Εἰρήνη μὲ τὸ σπαλέ-το θὰ ἀφῆσουν πλέον τῆ μπακαλίκα καὶ θὰ ἀργήσουν τῆ ἀμαζῆκι μὲ τὸν λευκογατωμένο ἀμαζῆκι τὸν εἰρήνη-ῖον ὁ ἄγγελος ὁ Αἰὼς ὁ γεννητὸς ἐπαναστάτης τῆς Κρήτης πῶς σοῦ φαίνεται νὰ ἀποτύχῃ εἰς τὸ Τυλόν, τό-ρα μάλιστα πῶν ὁ μὲν βούρξ' Ἀντανασιῶτης ἐλασημόνη-εν νὰ ἐγγράφῃ εἰς τὸ δημοτολόγιον τὸ ὄνομα τὸν καὶ δὲν ἐξετέθη, ὁ δὲ ἐκπέβει μπαλοματῆς τοῦ εἶχε πει-τόσα κρασὰ καὶ λεμονάδες καὶ... βερρεσὸ! ἂς ἔθωρατοῖ αἰτίοι ὡς θὰ ἔθωρατο ἢ μὴ ἀναδεῖξαντες συμβούλους τὸν ἀνοσθῆγραφον, τελεωφαιτον τῆς νομικῆς κουρᾶ. Γ. Ἰατροῦ τὸν γαμῆρον τὸ Παπαμυτισοῦ, πῶν ἀγορᾶξαι τ-ριβόλος καλὸς πληρορορηθῆσα ἀπερᾶσσε ν' ἀνακαλέσῃ τὸν Παραβιτινῆν, τὸν Αλεξτροπόδαν καὶ τόσους ὄνη-τοὺς λεκτούς τε καὶ ἔλεκτούς.

Σύρος 21 Ἀπριλίου 1879.

Κύριε Σύνταγμα!

Ἐυχαριστοῦμεν τὴν πόλιν μας, ἥτις ἐφῆρεν εἰς χειρὰς μας τὸ ὑπ' ἀρῆν 5 φύλλον τῆς καλῆς ἐφημερίδος σας. Μὴ ἐκπλήττεται, φίλτατε Ἀριστοφάνη, διότι τὸσον ἀργοπόρησεν ἡ ἀπάντησις μας, περῆθον ἤδη πολλὰ και-ρὸς ἂν ὅπου δὲν δεβάζομε τὴν ἐφημερίδα σας, ἐν τῇ πεποιθῆσαι ὅτι οἱ ἀνώμοτοι σκυροφάνται τοῦ ἀξιοτίμου Καζινιέρ Σαλλεῖ εἶχον τέλος ἐννοήσαι τὸ ἀνωφελεῖς τὸν ἀδικῶν μορῶν των.

Ἄλλ' ἰδόντες ἑτι αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι δὲν εἰσεύρου νὰ ἐπιτηδῶσιν οὐπὲ τὴν ἀξίαν οὔτε τὰς ἀρετὰς τοῦ τό-δεν μὲ πιστεύετανα. Καλῆ, γύκα μου, ποῖζετένε ἀματι με τὴν πλεμπάγια, πῶν ἀπάνατε τὸν Παραβιτινῆν, γιατί δῶνε τῆς ψαμὶ καὶ τρέει, καὶ ὅτι τῆς βουληθεῖ τὸ κα-τορθῶνε; Ἡπακουθῆκατε, γέ μου, ὅλοι οἱ παραναλί-δες, οἱ ταμπάκιδες, οἱ χριστιανίδες, οἱ μαρκαῖοι καὶ πα-τεῖς με πατῶσε ἠσοκωθῆκατε γιὰ τὸν πάγια τους τὸν Παραβιτινῆν. Ἄμ' ἐμῆι μὲ πῶσιν νὰ τὸν πολεμήσωμενε. Μὲ τὸν Πρεῖτο (κίρκια στ' ὄνομα) πῶν πῆρνε ὀλιγοτέροι ψῆροι γιὰ συμβούλους κ' ἀπὸ τὸν ὑστερον τοῦ Παραβιτινῆν γιὰ τὸν ἀνοσθῆγραφον μὲ ἀνθρώπου, καὶ δὲ δίνει σοῦ γιὰ τὸν ἀνοσθῆγραφον μὲ ἀνθρώπου, καὶ δὲ δίνει σοῦ ἀγγέλου του νερὸ, ἡ μὲ τὰ παιδιὰ τοῦ Καλοῦτᾶ καὶ τῶν

γνοῖτε λοιπὸν ὅτι ὁ Σπυριδὸς πῶσος τῆς γυναικῆς ταυ-της, ὁμάτος τοῦ συνομωτοῦ ἔρωτος, εἶνε, ὅπως τὸ ἐμυ-σπερῆθη ἡμέρα τινὰ ἡ ἔνομος Καζινιέρ, νὰ ἐνδοθῇ εἰς τὰ λουτρὰ Τήνον τὸ καλογορεῖνόν βίσιον, ὅπως ἐξῆλθε-ση πᾶς ἀμαρτίας τοῦ μὴ λατρεύσαντος ποτὲ ἄλλο τι εἰμὴ τοῦς μυθολογικοῦς θεοῦς, καίτοι ὁ παλαιὸς συζυ-γος τῆς ἐναρέτου κυρίας δὲν ἐλάτρευε ποτὲ εἰμὴ τὸν Βάχλον, εἰς τὸ κατ' ἡ ἐκλόνητος μέχρι τοῦδε καὶ ἀμείω-τος ἀπόπρασος τῆς Μαρῆ Μερλίλιον νὰ ἀφευκῶσθῃ ὄλην τὴν ζωὴν τῆς πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀπολοῦτος τοῦτου προ-βᾶλου.

Σεῖς, κύριοι, οἱ ἐμυλοῦντες τὸσον ἀπερισκέπτως περὶ αὐτῆς τῆς ἐναρέτου κυρίας, δὲν εἰσεύρατε λοιπὸν εἰς ποῖον φιλολογικῶν ἔργων ἐπιμελεῖται; Ταῦτα τὰ φιλολογικὰ

Βέλεσσε, που ήπιε γινε κόντρα του πάρι τους, και δεν χειρόδη, γιατί θα βάλη φωτιά στην τόπο, και μεθ' αυ- τους, και ήγάμανέ τους να πιστέψουνε πως πάρι
 έφανε τι ήέλενε, ή με το Μολοχάντη, που ήτροφένε το ήγάλασέ νε το κόμμα, γιατί ο κόσμος τον θυμάται είνε και δυτοί κάτι στον τόπο και ήπικρανε τους
 ν' ένοιπός, χωρίς ψήφο, για να γίνη άπικρατόνομος, ή με άμασις τή υιπέ Γιωργάκη τον άστρινόμο τί κρονόδα εί-
 νε, ήφ' όντας ήτανε δούλης στού μακαρίτη του Γιασεμο- λαιμό τους, και ήγορέψανε τους το παγώνι και ήμά-
 της Δαμκανοί και της Μαρινάιδες, που χωρίς λεφτό πεταού το Βαφειάδη και όλο το κόμμα του μια
 ρόβνε τόσον καιρο άφ' την κάσσα του Βαφειάδη, ή με μπιστήτερα δήμαρχο με 600 ψήφοι άβάντισο.
 της Λόστιδες, που κούτουρτίσανε γόφοι και νηοί και γυ- Χαιρετώ σας,
 ρίζούνε σ'ά Βροντάδα και να παρακαλούνε της ταβερ- Χιώ της Βρονταδούσης.
 νήτες και τή μπακαλάκιε να μη βίζουνε ψήφο του Βλ- Πάλλη και του Δαδούπουλου, για να κάμουνε τ'άτα



ΔΙΑΧΑΡΑΞΙΣ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ

Κουντουριώτης. Ίδού ή γραμμή. Άπό 'δω και κάτω είνε άκά μας, από 'κει και άπάνω δικά σας.
 Ιεζύρης. Γιαγής. Άπό την Άθήνα και κάτω και από την Άθήνα κι' άπάνω είνε δικά μας κι' ό,τι μένει είνε δικά σας.
 Κουντουριώτης. Μας κοροϊδεύεις; Καλό. Τόρα να τό πούμε εις τας Δυνάμεις και βλέπεις'

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. Έν Τλλάδι έτησία δρ. 14. Έν τφ' Εξωτερικφ φρ. 20 Διά τ' Αθηναία Γραφεία δρχ. 30. Είς τούς προπληρόνοντας δίδοτε δωρεάν Ο ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ</p>	<p>ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ και Κ. ΠΑΠΑΞΕΡΥΡΙΔΗΣ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΛΗΘΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.</p>	<p>ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΚΛΗ. Δι' Έκαστον στίχ. λεπ. 50. Αι άποδείξεις ύπογρά- αι παρά μόνον του Π. Πηγαδιώτου. Η συνδρομή είνε ύποχρεωτική δι' έν έτος και πληρώνεται εις Άθήνας. Έδίδεται κατά Τρίτην και Πέμπτην Ο ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ</p>
--	--	--